

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 31ο ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

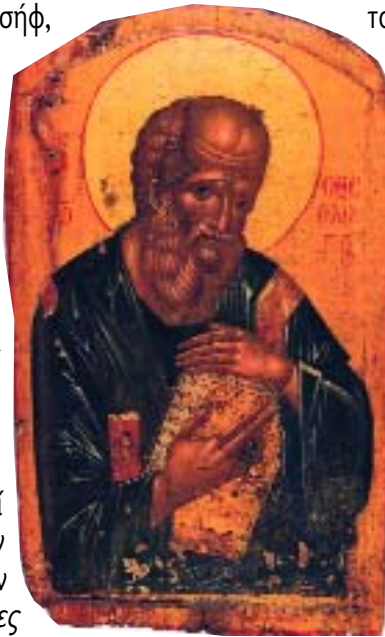
‘Ο ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος

‘Ο Ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος γεννήθηκε σέ κάποιο χωριό τῆς Γαλιλαίας τήν Βηθσαιῖδά. Πατέρας του ἦταν ὁ ψαράς Ζεβεδαῖος καί μητέρα του ἡ εὐσεβής Σαλώμη, κόρη τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ μνηστήρα καί προστάτη τῆς Παρθένου Μαρίας. Εἶχε καί ἄλλο ἀδελφό, τόν ἐπίσης Ἀπόστολο Ἰάκωβο, καί ὅλη ἡ οἰκογένεια ἀσχολοῦνταν μέ τήν τέχνη τοῦ ψαῤῥ. Ἀπό αὐτό τό ἐπάγγελμα τούς κάλεσε ὁ Ἰησοῦς ὅταν τούς συνάντησε στή θάλασσα τῆς Γαλιλαίας. Τούς εἶπε νά πάνε μαζί Του γιά νά τούς μάθει τήν τέχνη νά ψαρεύουν ἀνθρώπους. «Καί ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν Αὐτῷ», δηλ. τά ἄφησαν ὅλα καί ἀκολούθησαν τό Χριστό, σύμφωνα μέ τήν διήγηση τοῦ Εὐαγγελίου.

‘Ο Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἦταν ἕνας ἀπό τούς δώδεκα Μαθητές καί Ἀποστόλους τοῦ Ἰ. Χριστοῦ. Μαζί μέ τόν ἀδελφό του τόν Ἰάκωβο ἀπετέλεσαν ἀπό τότε τήν πιό ἀγα-

πημένη συντροφιά τοῦ Ἰησοῦ. Εἶχαν τήν ἀγάπη καί τήν εὐλογία του, καί ἔφτασαν σέ μεγάλο ὕψος θεολογίας.

«Ἄετός τῆς Θεολογίας» χαρακτηρίζεται ὁ Ἰωάννης. Ἐγραψε τό θεολογικότερο Εὐαγγέλιο γι’ αὐτό καί ὀνομάστηκε Θεολόγος καί Εὐαγγελιστής τῆς ἀγάπης. Ὅχι μόνο γιατί τήν βίωνε, ἀλλά κυρίως γιατί τήν ἐξέφραζε. Ἦταν ὁ μαθητής πού ἀγαποῦσε τό Δάσκαλο μά καί Αὐτός τόν ἀγαποῦσε. Καί τόν ἐπαιρνε μαζί του σίς πιό μεγάλες ὥρες τῆς ἐπίγειας ζωῆς του, ἀλλά καί σίς πιό κρίσιμες στιγμές του, ὅταν οἱ ἄλλοι μαθητές τόν ἐγκατέλειπαν «διά τό φόβον τῶν Ἰουδαίων». ‘Ο Ἰωάννης βρέθηκε κοντά του, στήν

προσευχῇ τῆς ἀγωνίας καί στή συλλήψη Του στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, στή δίκη στό Πραιτόριο, ἀλλά καί στό Γολγοθά κάτω ἀπό τό σταυρό τοῦ μαρτυρίου Του. ‘Ο πιό ἀγαπημένος μαθητής τοῦ Κυρίου ἦταν ὁ μοναδικός ἀπό τούς μαθητές πού ἦταν παρών στή σταύρωση, ἀφοῦ δέ φοβήθηκε

καί ἔμεινε μέχρι τέλους κοντά στον δάσκαλό του. Μάλιστα πάνω ἀπό τό σταυρό ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐμπιστεύθηκε στον ἐπιστήθιο φίλο Του Ἰωάννη τήν προστασία τῆς ἀγαπημένης Του Μητέρας, τῆς Παναγίας, καί ἔγινε ὁ δεύτερος υἱός της μέχρι τό τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς της. Ἀναφερόμενος στήν Παναγία τῆς εἶπε γιά τόν Ἰωάννη: «Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου», ἀλλά καί στον Ἰωάννη εἶπε: «Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου».

Χαρακτηριστικός εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ὁ Ἰωάννης ἀρχίζει τό Εὐαγγέλιό του. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν Θεόν, καί Θεός ἦν ὁ Λόγος». Δηλαδή τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι τέλειος Θεός καί ὑπάρχει πάντα ἔνωμένος μέ τόν πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα καί εἶναι ὁ συνδημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὅπως καί ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, μετά τήν Πεντηκοστή καί τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πορεύθηκε νά μεταφέρει τό φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ παντοῦ. Μάλιστα μόλις κοιμήθηκε καί μετέστη στους οὐρανοὺς ἡ Θεοτόκος Μαρία πῆγε νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ στήν εἰδωλολατρική Ἀσία. Ἦρθε στήν Ἔφεσο, ὅπου μέ τήν προσευχή του κατέστρεψε τό Ναό τῶν εἰδώλων πού ἦταν ἀφιερωμένος στή

θεά Ἄρτεμη καί ὁδήγησε στό δρόμο τοῦ Χριστοῦ τετρακόσιες χιλιάδες εἰδωλολάτρες. Συνελήφθη ἀπό τόν Αὐτοκράτορα Δομιτιανό, διώκτη τῶν χριστιανῶν καί ἐξορίστηκε στό νησί τῆς Πάτμου, ὅπου κατά τά χρόνια τῆς ἐξορίας του ἔγραψε τήν Ἀποκάλυψη καί τίς τρεῖς θαυμαστές καθολικές Ἐπιστολές του, πού εἶναι τό ἀποκορύφωμα τῆς ἀγάπης καί τῆς θεολογίας του. Μετά τήν ἐξορία του ἐπανῆλθε στήν Ἔφεσο ὅπου ἔγραψε καί τό τέταρτο κατά σειρά ἱερό Εὐαγγέλιο τῆς Καινῆς Διαθήκης. Πέθανε σέ βαθιά γεράματα σέ ἡλικία πάνω ἀπό ἑκατό ἐτῶν. Οἱ τελευταῖες λέξεις πού βγῆκαν ἀπό τό Ἅγιο στόμα του ἦταν : «Τεκνία μου ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ὑστερα ἀπό λίγες μέρες οἱ μαθητές του καί ὁ λαός ἀνοιξαν τόν τάφο του, ἀλλά ὁ ἀγαπημένος τους δάσκαλος καί ἀφοσιωμένος μαθητής τοῦ Χριστοῦ, ἔλλειπε. Εἶχε μεταστει, δηλ. μεταφερθεῖ ψυχῇ τε καί σώματι στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κοντά στον ἀγαπημένο του Δάσκαλο Ἰησοῦ Χριστό.

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη του, δηλαδή τή μετάστασή του στον οὐρανό στίς 26 Σεπτεμβρίου, ἐνῶ στίς 8 Μαΐου ἐορτάζει τήν ἐπέτειο ἑνός θαύματος τοῦ Ἁγίου, ὅπου ἀπό τόν τάφο του ἔβγαινε μιά θαυματουργή ἀρωματική σκόνη, πού λεγόταν μάννα.

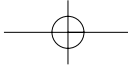
Μαρία Ἐ. Χαραλαμπάκη

Οἱ ἀπορίες μας...

-Γιατί ὁ Ἰούδας πρόδωσε τόν Χριστό; Μετάνιωσε γιά τήν προδοσία τοῦ Δασκάλου του;

-Ὁ Ἰούδας ἦταν ἕνας ἀπό τούς δώδεκα μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅμως, ὅπως μᾶς διηγοῦνται οἱ «Συνοπτικοί» Εὐαγγελιστές Ματθαῖος, Μάρκος καί Λουκάς, πρόδωσε τόν Δάσκαλό του γιά τριάντα ἀργύρια.

Μετά τό «Μυστικό Δεῖπνο» ὁ Χριστός πῆγε στό κῆπο τῆς Γεθσημανῆ. Ἐκεῖ, σέ κάποιο σημεῖο ἄφησε τούς μαθητές του καί προχώρησε λίγο παραπέρα γιά νά προσευχηθεῖ. Μόλις τελείωσε τήν προσευχή του, μέ τήν ὁποία δήλωνε ὑπακοή στον Θεό Πατέρα, κατέφθασε ὁ Ἰούδας μέ τούς ἀνθρώπους τῶν Ἑβραίων ἀρχιερέων πού ἦταν ἐτοιμοί νά τόν συλλάβουν. Μέ τό φιλί τῆς προδοσίας πού ἔδωσε στον Ἰησοῦ

Χριστό, ἔδωσε τό σύνθημα στους ἄνθρω-
πους τῶν Ἑβραίων ἀρχιερέων πού
ὄπλοφοροῦσαν γιά τή σύλληψη τοῦ
Δασκάλου του. Ὁ προδότης μαθητής εἶχε
κατηγορήσει νωρίτερα στους Ἑβραίους
ἀρχιερεῖς τόν Χριστό, ὅτι τάχα θεωροῦσε
τόν ἑαυτό του Μεσσία καί ἡγέτη τοῦ λαοῦ
τοῦ Ἰσραήλ.

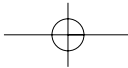
Ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα ἦταν ὄπως ἔπαυσε
τε ἕνα ζήτημα ὀδυνηρό καί στενάχωρο γιά
τήν χριστιανική κοινότητα. Ἐνας μαθητής
τοῦ στενοῦ κύκλου γίνεται προδότης τοῦ
Δασκάλου του! Παρόλα αὐτά οἱ
Εὐαγγελιστές ὄχι μόνο δέν τήν
παρασιωποῦν, ἀλλά τήν τονίζουν γιά διδα-
κτικούς καί παιδαγωγικούς σκοπούς: Κατά
τήν περίοδο τῶν διωγμῶν κατά τῶν
Χριστιανῶν παρουσιάστηκαν ἄλλοι
«Ἰουδες» πού πρόδιδαν σίς Ρωμαϊκές

ἀρχές τούς χριστιανούς ἀδελφούς. Ἐπρεπε νά γνωρίζουν οἱ πιστοί ὅτι καί ὁ πρωτο-
μάρτυρας Χριστός προδόθηκε ἀπό ἕνα μαθητή του. Ἐπίσης ἡ περίπτωση τοῦ Ἰούδα
εἶναι πολύ διδακτική καί ὡς πρός τή φιλαργυρία. Γι' αὐτό ψάλλουμε τό βράδυ τῆς
Μεγάλης Πέμπτης: «*Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ ἐν τῷ νιπηῆρι τοῦ δεῖπνου ἐφωτίζοντο, τότε
Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καί ἀνόμοις κριταῖς σέ τόν δίκαιον
Κριτῆν παραδίδωσι...*». Δηλαδή, ὅταν οἱ δοξασμένοι Μαθητές κατά τό δεῖπνο δέχο-
νταν τό φῶς ἀπό τό νερό μέ τό ὅποιο ὁ Χριστός τούς ἔπλυνε τά πόδια, τότε ὁ Ἰούδας
ὁ ἀσεβής, ὁ ἄρρωστος ἀπό τήν ἀσθένεια τῆς φιλαργυρίας, βρισκόταν σέ σκότος, καί σέ
παράνομους κριτές, Ἐσένα τό δικαιοῦτατο Κριτή, παραδίδει...

Ἔτσι οἱ Ἰουδαῖοι τόν ἔπιασαν καί ἀφοῦ τόν βασάνισαν, τόν σταύρωσαν. Ὁ Ἰούδας
βλέποντας ὅτι ὁ Χριστός καταδικάστηκε σέ θάνατο, μεταμελήθηκε γιά τήν προδοσία.
Δέν γύρισε ὅμως πίσω νά ζητήσει συγγνώμη καί νά δείξει ἔμπρακτα τή μετάνοιά του,
ἀλλά πῆγε καί κρεμάστηκε καί ἔδωσε τέλος στή ζωή του.

Ὁ Χριστός πάνω στόν Σταυρό συγχώρεσε τούς σταυρωτές Του, καί μαζί μ' αὐτούς καί
τόν Ἰούδα. Ἀπό ἄπειρη ἀγάπη στους ἄνθρώπους, δέ θέλησε νά τιμωρηθοῦν γιά τό
ἐγκλήμα τους. Καί θά εἶχε συγχωρηθεῖ ὁ Ἰούδας, ἂν εἶχε πραγματικά μετανόησει. Τό
γεγονός ὅμως ὅτι ἀκολούθησε τό δικό του δρόμο καί αὐτοκτόνησε χωρίς νά ζητήσει
συγχώρεση, σημαίνει ὅτι δέν εἶχε μετανόησει εἰλικρινά. Ἄν δέν εἶχε αὐτοκτονήσει, ἀλλά
εἶχε ζητήσει συγχώρεση ἀπό τόν Θεό, Ἐκεῖνος θά τόν εἶχε συγχωρήσει, ὅπως συγχώρε-
σε τόν Πέτρο πού τόν ἀρνήθηκε, τόν Παῦλο, πού τόν καταδίωκε πρὶν γίνει χριστιανός,

ΔΕΝΤΑ - ΚΟΡΝ 2. ΤΟΠΙ, 3. ΝΙΤΡΑ - ΑΝΤ, 4. ΙΚΑΡΟΣ
ΑΝΣΗΝ ΣΤΑΥΡΩΝΕΣΤΕ: ΟΡΙΖΩΝΤΕΣ: 1. ΔΕΝΤΑ - ΚΟΡΝ 2. ΤΟΠΙ, 3. ΝΙΤΡΑ - ΑΝΤ, 4. ΙΚΑΡΟΣ
- 6. ΑΝΑΚΙ, 7. ΟΣΙΟΣ - ΤΟ, 9. ΧΟΡΟΣ. Κάθεται: 1. ΠΑΘΟΣ 2. ΕΝΙΑ, 3. ΑΝΑΤΙ, 4. ΤΡΠΙ, 5. ΑΚΑΚΟ, 6.
ΙΣΙΟ, 7. ΠΟΥΡΕ, 8. ΟΠΝΟ - ΝΟΤΟ 9. ΠΙΤΑ - ΣΟΣ. ΑΝΣΗΝ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: 1. ΜΑΡΚΟΣ, 2. ΕΦΕΣΟΣ, 3.
3. ΣΑΟΝΑ, 4. ΟΥΕ, 5. ΠΕΤΡΟΣ, 6. ΕΞΟΔΟΣ, 7. ΝΙΚΑΝΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: 1. ΜΑΡΚΟΣ, 2. ΕΦΕΣΟΣ, 3.
ΣΑΟΝΑ, 4. ΟΥΕ, 5. ΠΕΤΡΟΣ, 6. ΕΞΟΔΟΣ, 7. ΝΙΚΑΝΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: 1. ΜΑΡΚΟΣ, 2. ΕΦΕΣΟΣ, 3.
ΣΑΟΝΑ, 4. ΟΥΕ, 5. ΠΕΤΡΟΣ, 6. ΕΞΟΔΟΣ, 7. ΝΙΚΑΝΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: 1. ΜΑΡΚΟΣ, 2. ΕΦΕΣΟΣ, 3.

Ἱστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη

Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ

Ὁ κόσμος ζοῦσε ξανά μακριά ἀπό τόν Θεό, καί ἐκεῖνος ἀποφάσισε νά ξανακαλέσει τούς ἀνθρώπους νά συνεργαστοῦν μαζί του. Ἔτσι κάλεσε τόν πιστό Ἀβραάμ, ἀπόγονο τοῦ πρώτου γιοῦ τοῦ Νῶε τοῦ Σήμ, νά πάει νά ζήσει σέ ἕνα ἄλλο μέρος καί νά δημιουργηθεῖ τό ἔθνος ἐκεῖνο, μέσα ἀπό τό ὁποῖο θά προετοιμαζόταν ἡ ἀνθρωπότητα νά δεχθεῖ τό Σωτήρα της. Ὁ Ἀβραάμ καί ἡ γυναίκα του Σάρρα μέχρι τότε ζοῦσαν στήν πόλη Χαρράν, στή Μεσοποταμία. Εἶχαν γεράσει ἀλλά δέν εἶχαν ἀποκτήσει παιδιά. Μιά μέρα ὁμως παρουσιάθηκε ὁ Θεός στόν Ἀβραάμ καί τοῦ εἶπε: «Φύγε ἀπό τή χώρα σου, ἀπό τήν πατρική σου οἰκογένεια, τούς συγγενεῖς καί τούς φίλους σου. Πήγαινε σέ μία χώρα πού θά σοῦ δείξω ἐγώ. Θά γίνεις ἐσύ ὁ γενάρης ἑνός μεγάλου ἔθνους καί θά σέ εὐλογήσω... καί ἀπό σένα θά εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς» (Γένεσις 12,1-3).

Ὁ Ἀβραάμ ἔκανε ὅπως τοῦ εἶπε ὁ Θεός. Πῆρε μαζί του τή γυναίκα του τή Σάρρα καί τόν ἀνηψιό του Λῶτ καί ἔφυγαν. Πῆραν μαζί τους καί ὅλα τά ὑπάρχοντά τους, τά ζῶα καί τούς ἀνδρες πού τά φρόντιζαν. Μόλις ἔφθασαν στή πλούσια περιοχή τῆς Χαναάν (τή σημερινή Παλαιστίνη), ὁ Θεός εἶπε στόν Ἀβραάμ: «Αὐτή τή χώρα θά πῆ δώσω σ' ἐσένα καί στούς ἀπογόνους σου». Ὁ Ἀβραάμ ἔχτισε τότε στόν τόπο ὅπου τοῦ μίλησε ὁ Θεός ἕνα θυσιαστήριο καί τόν εὐχαρίστησε.

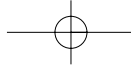
Ὁ Ἀβραάμ ἄφησε τόν Λῶτ νά διαλέξει τή γῆ πού ἤθελε. Ὁ Λῶτ κοίταξε ὀλόγυρα καί

εἶδε τήν καταπράσινη κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνη. Ἔτσι ὁ Λῶτ πῆγε πρὸς τά ἐκεῖ καί ὁ Ἀβραάμ ἔμεινε στή χώρα Χαναάν. Ὁ Θεός εἶπε στόν Ἀβραάμ: «Οἱ ἀπόγονοί σου θά εἶναι τόσο πολλοί σάν τούς κόκκους τῆς ἄμμου στή γῆ». Ὁ Ἀβραάμ ὁμως εἶπε: «Δέν ἔχω παιδιά. Τώρα γέρασα. Πότε θά ἀποκτήσουμε παιδιά;». Τή νύχτα ἐκείνη εἶπε ὁ Θεός στόν Ἀβραάμ: «Κοίτα τόν οὐρανό νά δεις πόσα πολλά εἶναι τά ἀστέρια. Τόσοι πολλοί θά εἶναι καί οἱ ἀπόγονοί σου». Ὁ Ἀβραάμ ἔδειξε ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί πίστεψε ὅ,τι τοῦ εἶπε.

Ἐνα μεσημέρι ὁ Θεός μέ τή μορφή τριῶν ἀγγέλων ἐπισκέφθηκε τόν Ἀβραάμ στή σκηνή του. Μόλις σήκωσε τό κεφάλι του ὁ Ἀβραάμ, πού καθόταν στήν

πόρτα τῆς σκηνῆς, τούς εἶδε νά στέκονται ἀπέναντί του καί τούς νόμισε γιά ξένους ταξιδιωτές. Ἀμέσως ἔτρεξε νά τούς φιλοξενήσει καί τούς κάλεσε γιά φαγητό. Ὁ Ἀβραάμ πρόσφερε στούς ἐπισκέπτες τουδροσερό νερό νά πλυθοῦν καί ἡ Σάρρα ἐτοίμασε τό τραπέζι. Ἐκεῖνοι, μόλις ἔφαγαν, ρώτησαν τόν Ἀβραάμ: «Ποῦ εἶναι ἡ Σάρρα ἡ γυναίκα σου;». Αὐτός ἀπάντησε: «Μέσα, στή σκηνή». Τότε, ὁ ἕνας ἀπό τούς τρεῖς ἀνδρες εἶπε: «Τοῦ χρόνου τέτοια ἐποχή θά ξανάρθῃ καί ἡ γυναίκα σου Σάρρα θά ἔχει γιό». Ἡ Σάρρα ἄκουσε τί εἶπε ὁ ἕνας ἀνδρας. Δέν μπορούσε ὁμως νά πιστέψει αὐτό πού ἄκουγε! Γέλασε λοιπόν κρυφά καθώς σκεφτόταν ὅτι ἦταν πιά ἀργά νά κάνει παιδί γιατί ἦταν γερασμένη. Ὁ ἀνδρας ὁμως τῆς εἶπε: «Γιατί γέλασε ἡ Σάρρα. Τίποτα δέν εἶναι ἀδύνατο γιά τόν Θεό!».

Πράγματι, μετά από ένα χρόνο, ο Θεός εκπλήρωσε την υπόσχεσή του και η Σάρρα γέννησε ένα γιό. Ο Άβραάμ, πού ήταν τότε εκατό χρονών, τόν ονόμασε «Ίσαάκ», πού σημαίνει γέλιο, επειδή η Σάρρα είχε γελάσει όταν άκουσε ότι σ' ένα χρόνο θ' αποκοτούσαν γιό (Γενεσις 18-21).

Όμως, λίγα χρόνια μετά τη γέννηση του Ίσαάκ, ο Θεός θέλησε να δοκιμάσει ξανά την πίστη και την αγάπη του Άβραάμ. Ο Θεός παρουσιάστηκε μιά νύκτα και του ζήτησε να πάει ψηλά στο βουνό και να προσφέρει θυσία τόν Ίσαάκ. Ο Άβραάμ ξαφνιάστηκε στην αρχή από την παραγγελία του Θεού, αλλά και πάλι υπάκουσε γιατί η πίστη του ήταν μεγάλη. Η εμπιστοσύνη του Άβραάμ στην αγάπη του Θεού ήταν πιο δυνατή από τη λογική και από κάθε ανθρώπινη σκέψη. Έτσι, μόλις ξημέρωσε ο Άβραάμ πήρε τόν Ίσαάκ και δύο υπηρέτες, φόρτωσε στο γαϊδουράκι του τὰ ξύλα πού χρειαζόνταν για τή θυσία και ξεκίνησε για τó βουνό. Όταν πλησίασαν είπε στους δύο υπηρέτες να καθήσουν να περιμένουν εκεί. Μετά ο Άβραάμ κατέβασε τὰ ξύλα απ' τó γαϊδουράκι. Τά πήραν στους ώμους μαζί με τή φωτιά και προχώρησαν με τὰ πόδια. Καθώς περπατούσαν ο Ίσαάκ ρώτησε τόν πατέρα του: «*Πατέρα, φωτιά και ξύλα για τή*

θυσία έχουμε. Τó πρόβατο όμως πού θά θυσιάσουμε πού είναι;». Και ο Άβραάμ με ραγισμένη την καρδιά του άπαντᾷ ότι: «*Παιδί μου, ο Θεός θά φροντίσει μόνος του για τó πρόβατο.*».

Και πράγματι, μόλις έφθασαν στο τόπο τῆς θυσίας, και αφού πρώτα ο Άβραάμ έφτιαξε με πέτρες τó θυσιαστήριο, μιά φωνή ακούγεται ξαφνικά απ' τόν ουρανó: «*Άβραάμ! Άβραάμ!*». Ήταν Άγγελος Κυρίου πού του είπε: «*Μήν απλώσεις τó χέρι σου στο παιδί. Μή του κάμεις κανένα κακό. Ο Θεός είδε πόσο μεγάλη πίστη και άφοσίωση του έχεις, αφού δεν δίστασες να θυσιάσεις γι' αυτόν ακόμα και τó μοναδικό παιδί σου.*» Αμέσως εμφανίστηκε ένα κριάρι πού ήταν έτοιμο για θυσία. Με την καρδιά γεμάτη από χαρά και ευγνωμοσύνη ο Άβραάμ και ο Ίσαάκ προσφεραν τή θυσία και δόξασαν τó Θεό.

Η ακλόνητη εμπιστοσύνη πού ο Άβραάμ έδειξε στο Θεό, ακόμα και όταν του ζήτησε να θυσιάσει τόν μονάκριβο γιό του, παρουσιάζεται ως παράδειγμα πίστης σ' όλóκληρη τήν Άγία Γραφή. Γι' αυτό και ο Θεός ελόγησε πλούσια τόν Άβραάμ και τούς απογόνους του, πού έζησαν εύπορα, χωρίς να τούς λείπει τίποτα. Κι όλοι οί άνθρωποι πού αγαπούν τόν Θεό έχουν τόν Άβραάμ ως παράδειγμα πίστης και άφοσίωσης στον

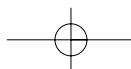
Η άγια Μεγαλομάρτυς και Ίσαπόστολος Φωτεινή, ή Σαμαρείτιδα

Ένα μεσημέρι ο Ίησοϋς Χριστός με τούς μαθητές Του καθώς πήγαινε από τήν Ίουδαία προς τήν Γαλιλαία πέρασε αναγκαστικά από τήν Σαμάρεια. Έξω από τήν πόλη Συχάρ, στο πηγάδι (τό «φρέαρ») του Ίακώβ, κάθισε για να ξεκουραστεί. Τότε οί μαθητές του Χριστού πήγαν στην πόλη για να αγοράσουν τρόφιμα. Μετά από λίγο ήρθε με τó σταμνί της μιά γυναίκα από τή Σαμάρεια για να άντλήσει νερό από τó πηγάδι.

Ο Ίησοϋς, πού διψούσε, τῆς ζήτησε νερό για να πιεί. Αύτή παραξενεύτηκε και του είπε: «*Έσύ είσαι Ίουδαίος και εγώ Σαμαρείτισσα. Πώς μπορείς να ζητάς να σου δώσω νερό να πιεις αφού οί Ίουδαίοι δεν έχουν καμία επι-*

κοινωνία με τούς Σαμαρείτες;». Και ο Κύριος τῆς αποκρίνεται: «*Άν ήξερες τί δώρο ετοιμάζει ο Θεός για τούς ανθρώπους και ποιός είναι αυτός πού σου λέει να του δώσεις νερό να πιει, εσύ θά ζητούσες απ' αυτόν να σου δώσει νερό, τó οποιο θά σου δώσει ζωή.* Εκείνος πού πίνει τούτο τó υλικό νερό σύντομα θά ξαναδιψήσει ενώ όποιος θά πιει από τó νερό πού θά του δώσω εγώ δεν θά διψήσει ποτέ».

Η γυναίκα άπόρησε με τó νερό τῆς αιώνιας ζωής και τὰ άλλα λόγια του Χριστού, αφού δεν ήξερε με ποιόν μιλούσε. Νόμιζε ότι ο Ίησοϋς τῆς μιλούσε για τó αισθητό νερό πού πίνουμε, γι' αυτό του ζητᾷ να τῆς δώσει και

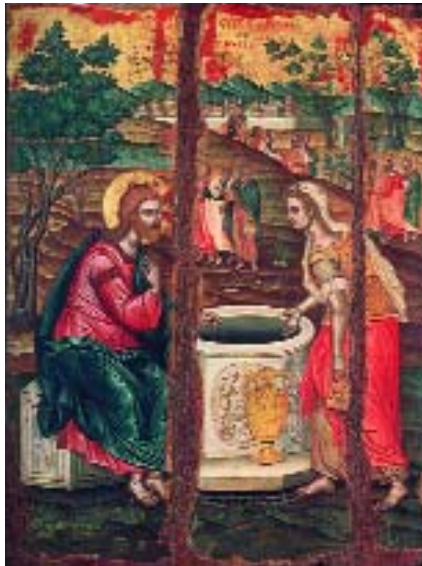
νά ἀπαλαχθεῖ ἀπό τήν κοπιαστική ἀντληση τοῦ νεροῦ ἀπό τό πηγάδι. Τότε ὁ καρδιογνώστης Χριστός ἀποκάλυψε στήν Σαμαρείτιδα ἄγνωστες πτυχές τῆς ζωῆς της καί τήν βοήθησε νά ἐξομολογηθεῖ, γιά νά μετανοήσῃ εἰλικρινά καί νά ἀκολουθήσῃ τό δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός τῆς εἶπε νά φωνάξῃ τόν ἄνδρα της καί τῆς φανερώνει πώς ξέρεῖ ὅτι εἶχε πέντε ἄνδρες, καί ὅτι τώρα συζεῖ μέ κάποιον παράνομα. Ἡ Σαμαρείτισσα ὁμολόγησε τότε: «Κύριε, βλέπω ὅτι ἐσύ εἶσαι προφητῆς» καί τόν ρώτησε ἂν ἡ σωστή λατρεία τοῦ Θεοῦ γίνεται στά Ἱεροσόλυμα ἢ στό σαμαρειτικό ὄρος Γαριζεῖν. Κι ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀποκρίθηκε:

«Πιστεψέ με γυναίκα, γρήγορα θά ἔρθῃ καιρός, καί ἤδη ἔχει ἔλθει πού οὔτε στό ὄρος αὐτό, οὔτε στά Ἱεροσόλυμα θά λατρεύουν οἱ ἄνθρωποι τόν Θεό. Ἀλλά οἱ γνήσιοι προσκυνητές θά λατρεύουν τόν Πατέρα πνευματικά καί ἀληθινά». Δηλαδή ὁ Θεός δέν λατρεύεται πλέον μέ τήν προσφορά μόσχων καί κριῶν ἢ μέ τήν περιτομή καί τήν τήρηση τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου τῶν Ἑβραίων, ἀλλά μέ τή δύναμη τοῦ Πνεύματος, πού φανερώνει τήν ἀλήθεια. Ἡ Σαμαρείτιδα τότε παρατήρησε ὅτι ὅταν ἔλθῃ ὁ Μεσσίας θα τά ἐξηγήσῃ ὅλα αὐτά.

Κι ὁ Κύριος τῆς εἶπε: «Ἐγώ εἶμαι, ἐγώ πού σοῦ μιλάω αὐτή τή στιγμή». Ἐπομένως ὁ Κύριος δέν ἀπόρριψε τήν Σαματεῖτιδα, ἂν καί μέχρι τότε δέν εἶχε ζήσει μιά ἠθική ζωή. Ἀντίθετα τῆς ἀποκάλυψε ὅτι ἦταν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, πού ἔφερνε τή νέα ἐποχή τῆς σωστῆς λατρείας στό Θεό, χωρίς διακρίσεις γιά Ἰουδαίους, Σαμαρεῖτες, Ἕλληνες ἢ Ρωμαίους, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, πλούσιους ἢ φτωχοῦς.

Στό μεταξύ ἐπέστρεψαν οἱ μαθητές ἀπό τήν πόλη καί ἀπόρησαν γιατί ὁ Χριστός

συνομιλοῦσε μέ τή γυναίκα, χωρίς ὅμως κανείς νά πεῖ στό Δάσκαλό του «γιατί μιλάς μαζί της;». Ἡ Σαμαρείτιδα ἄφησε τή στάμνα της καί ἔτρεξε στήν πόλη. Σ' ὅλο τόν κόσμο φώναζε δυνατά: «Ἐλάτε, νά δεῖτε ἕναν ἄνθρωπο πού μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔχω κάνει στή ζωή μου, μήπως αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας;». Οἱ ἄνθρωποι βγήκαν ἀπό τήν πόλη καί πῆγαν στόν Ἰησοῦ Χριστό. Μαζί τους ἔμεινε ὁ Ἰησοῦς δύο ἡμέρες καί πολλοί Σαμαρεῖτες ἐκείνης τῆς πόλης πίστεψαν στόν Χριστό. Σύμφωνα μέ τή διήγηση τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη ὅλοι ἔλεγαν στή Σαματεῖτιδα: «Ἡ πίστη μας δέ στηρίζεται πιά στά δικά σου

λόγια, γιατί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τόν ἔχουμε τώρα ἀκούσει καί ξέρουμε πώς πραγματικά αὐτός εἶναι ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου» (Ἰωαν. 4,4-42).

Ἡ συνάντηση τῆς Σαμαρείτιδας μέ τόν Ἰ. Χριστό ἄλλαξε τή ζωή της, ἀφοῦ ἀφοσιώθηκε ὀλοκληρωτικά σ' Αὐτόν. Βαπτίστηκε Φωτεινή καί ἀπό ἀμαρτωλή Σαμαρείτιδα μεταμορφώθηκε σέ μεγάλο ἀπόστολο καί δάσκαλο τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Ξεκίνησε μάλιστα τό ἱεραποστολικό ἔργο της ἀπό τήν ἴδια τήν οἰκογένειά της: Ἔκανε τούς δύο γιούς καί τίς πέντε ἀδελφές της μάρτυρες τῆς πίστεως.

Μετά τό θάνατο τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου στή Ρώμη ἡ Ἁγία Φωτεινή ἀνέλαβε ἱεραποστολικό ἔργο στήν Παλαιστίνη, τήν Ἀφρική καί τή Ρώμη, καί βοήθησε πολύ στή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου καί στήν ἐπέκταση τοῦ Χριστιανισμοῦ, γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας τήν ὀνόμασε Ἰσαπόστολο, ἀφοῦ πρῖν τό Πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου κήρυττε τήν θεότητα τοῦ Ἰ. Χριστοῦ.

Σύμφωνα μέ τό συναξάρι τῆς Ἁγίας ὅλη ἡ οἰκογένειά της μαρτύρησε καί ἁγίασε. Τόσο ἡ

ἴδια μέ τις ἀδελφές της Φωτώ, Φωτίδα, Παρασκευή καί Κυριακή, ὅσο οἱ δύο γιοί της, ὁ Ἰωσῆς καί ὁ Φωτεινός ἀντιστάθηκαν ἡρωϊκά καί ἔφεραν στόν Χριστιανισμό πλῆθος εἰδωλολατρῶν τήν δύσκολη περίοδο τῶν διωγμῶν τοῦ Νέρωνα. Ὅλοι τους ὁμολόγησαν μέ παρρησία τήν πίστη τους στόν Χριστό μπροστά στό Νέρωνα μέ συνέπεια νά ὑποβληθοῦν σέ ἀπάνθρωπα καί ἀπιμωικά βασανιστήρια, τά ὅποια ὑπέμειναν μέ μοναδική καρτερία μέχρι καί τόν τελειωτικό μαρτυρικό θάνατό τους μέ ἀποκεφαλισμό μέ τό ξίφος.

Μάλιστα τήν Ἁγία Φωτεινή τήν ἀκρωτηρίασαν, ὕστερα τήν ἔγδαραν καί τήν ἔριξαν σ' ἕνα ξεροπήγαδο. Σέ πηγάδι ἀναγεννήθηκε, φωτίστηκε καί ἀγιάστηκε ἡ Ἁγία Φωτεινή καί σέ πηγάδι τήν ἔριξαν γιά νά μαρτυρήσει. Στή συνέχεια, ἀφοῦ τήν ἀνέσυραν ζωντανή, τήν πέταξαν στή φυλακή, ὅπου συνεχίστηκε τό μαρτύριό της. Μέ προσευχές καί εὐχαριστίες πρὸς τόν Κύριο, ἄφησε τήν τελευταία της

πνοή στίς 26 Φεβρουαρίου τοῦ 66 μ.Χ. Νωρίτερα εἶχαν μαρτυρήσει ὅλα τά μέλη τῆς ὑπόλοιπης οἰκογένειάς της μέ ἀποκεφαλισμό, ἐκτός ἀπό τήν ἀδελφή της Φωτίδα πού εἶχε μαρτυρικό τέλος δεμένη πάνω στίς κορυφές δύο δένδρων.

Ἀπό τό πηγάδι τοῦ Ἰακώβ ἀντλοῦν νερό καί ἀνακουφίζονται πολλοί προσκυνητές τῶν Ἁγίων Τόπων κάθε χρόνο. Μόνο τό στόμιο τοῦ φρέατος τοῦ Ἰακώβ βρίσκεται σήμερα σέ ἕνα πηγάδι μπροστά στό νάρθηκα τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὅπως καί ἡ πέτρα στήν ὁποία ἐκάθισε ὁ Κύριος γιά νά ξαποστάσει στή συνάντησή του μέ τή Σαμαρείτιδα, πού εἶχε μεταφέρει ὁ Αὐτοκράτορας Ἰουστινιανός στήν Κωνσταντινούπολη μέ μεγάλες τιμές. Ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ἐορτάζεται δύο φορές τόν χρόνο στίς 26 Φεβρουαρίου καί τήν Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος, δηλ. τήν τέταρτη Κυριακή μετά τό Πάσχα.

Κατηχητικό Σχολεῖο

Ἐδῶ γελαῖμε...

Ἡ Ἐλένη γυρίζει τό μεσημέρι ἀπό τό σχολεῖο ἀλλά δέν κρατᾶ τήν τσάντα της καί ἡ μητέρα της τή ρωτᾶει:

-Πού εἶναι παιδί μου ἡ τσάντα σου;

Καί ἡ Ἐλένη ἀπαντᾷ:

-Τήν ἄφησα στό Σχολεῖο.

-Γιατί παιδί μου;

-Γιατί ἡ δασκάλα μᾶς εἶπε πῶς θά πᾶμε πάλι αὐριο στό σχολεῖο...

Ο δάσκαλος στό Γιῶργο:

-Αν εἶχες ἰ Εὐρώ ἀπ' τόν πατέρα σου καί ζητοῦσες ἀπό τόν πατέρα σου ἄλλο ἄνα, πόσα εὐρώ πρόκειται νά ἔχεις;

-ἰ Εὐρώ.

-Δέν ξέρες τό μάθημα. Εἶσαι ἀδιάβαστος!

-Ἐσεῖς δέν ξέρετε τόν μπαμπά μου!

Ἡ δασκάλα στήν Μπουμπού:

-Ἄργησες ξανά. Δέν μπορεῖς νά φτάσεις στήν ὥρα σου;

- Μέ συγχωρεῖτε, κυρία, ἀλλά ὑπάρχουν πινακίδες στό δρόμο πού λένε «Σχολεῖο-Πηγαίνετε ἀργά»!

Ἡ Μαρία στή μαμά της:

-Σήμερα, ἤμουν ἡ μόνη πού ἀπάντησε στήν ἐρώτηση τῆς κυρίας μας!

-Πολύ καλά! Ποιά ἦταν ἡ ἐρώτηση;

-Ποιός ἔσπασε τό παράθυρο!

Ἡ θεία Κατερίνα στήν Ἀγγελική:

-Πῶς βρίσκεις τό σχολεῖο Ἀγγελική;

-Λοιπόν, ἐγώ ἀπλά παίρνω τό λεωφορεῖο καί μόλις κατέβω εἶναι μπροστά μου!

Ἡ μπαμπάς στόν Τοτό:

-Ἄν εἶχα πέντε καρύδες καί σοῦ ἔδινά τίς τρεῖς, πόσες θά εἶχα ἐγώ;

-Δέν ξέρω μπαμπά!

-Καί γιατί ὄχι;

-Στό Σχολεῖο κάναμε τήν ἀριθμητική μας σέ μῆλα καί πορτοκάλια.

-Ἐσεῖς δέν ξέρετε τόν μπαμπά μου!

*Ἰωάννα Κυμάκη
(Κατηχητικό Σχολεῖο Παναγίας
Ἐλεούσας Ἱεράπετρας)*

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. "Ένα σύμφωνο τοῦ Ἰουδαίου - Ἄρσει στά παιδιά τό ... κόρν. 2. Ἐτσι λέγεται ἡ μικρή μπάλα. 3. Μονάδες πού μετράμε τά ὑγρά - Ἄν τό Υ γίνεῖ Α γίνεται λέξη στρατιωτικῆς διαταγῆς. 4. Γιός τοῦ μυθικοῦ Δαίδαλου. 6. Κατασκευασμένο μικρό ποταμάκι. 7. Ἰερός, Ἄγιος καί ... 8. Καί ἔτσι λέγεται τό κόκαλο - Ἄρθρο. 9. Ἐπίσης καί ... Καλαματινός.

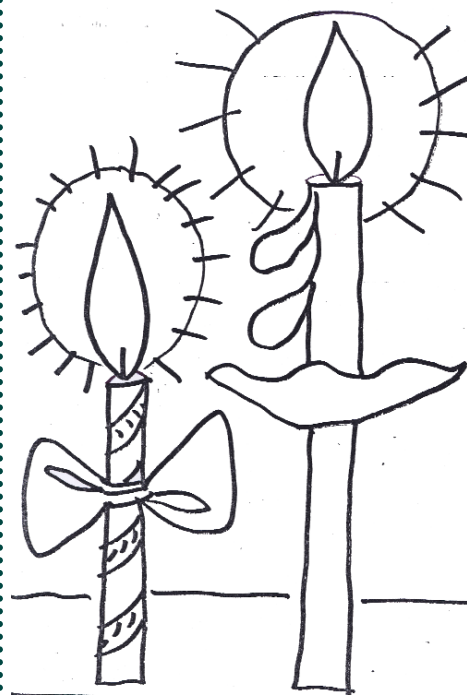
ΚΑΘΕΤΑ: 1. Μεγάλο ... εἶχε ὁ

Ἰούδας γιά τά ἀργύρια. 2. Εὐλογημένο δέντρο. 3. Νοστιμίζει τά φαγητά. 4. Γίνεται ἀπό γάλα. 5. Τό μικρό ἀρνάκι εἶναι ἓνα ... ζῶο. 6. Ἄντι ἀντι, ἀλλά ... 7. Ἀπό πατάτες γίνεται. 8. Μέ αὐτό δέν πρέπει νά παίζουν τά παιδιά - Ἄνα πολύ γνωστό τυχερό παιχνίδι. 9. Νόστιμο γιά μικρούς καί μεγάλους Ἰταλικό φαγητό - Σῆμα κινδύνου.

Ἀκροστιχίδα καί ζωγραφική μέ χρώματα

1. Μ	_____	1. Ἄνας ἀπό τοὺς τέσσε-
2. Ε	_____	ρις Εὐαγγελιστές, πού ἡ
3. Σ	_____	μνήμη του ἐορτάζεται
4. Ο	___	στίς 25 Ἀπριλίου. 2.
5. Π	_____	Πόλη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
6. Ε	_____	στήν ὁποία γεννήθηκε ὁ
7. Ν	_____	Εὐαγγελιστής Ἰωάννης.
8. Τ	_____	3. Τό ὄνομα τοῦ Ἀποστ.
9. Η	_____	Παύλου ὅταν ἀκόμα ἦταν
10. Κ	_____	διώκτης τῶν Χριστιανῶν.
11. Ο	_____	4. «... Γραμματεῖς καί
12. Σ	_____	Φαρισαῖοι». 5. Ὁ μαθη-
13. Τ	_____	τής πού ἀρνήθηκε τό
14. Η	_____	

Χριστό τρεῖς φορές πρὶν λαλήσει δεύτερη φορά ὁ πετεινός. 6. Τό δεύτερο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. 7. Ἦταν μαζί μέ τόν Ἰωσήφ τόν ἀπό Ἀριμαθαίας στήν ταφή τοῦ Ἰ. Χριστοῦ. 8. Μεγάλο Μοναστήρι τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης. 9. Ἄνας ἀπό τοὺς Μεγάλους Προφήτες. 10. Ρωμαῖος ἀξιωματοῦχος κατά τή δίκη καί τή σταύρωση τοῦ Χριστοῦ. 11. Ἐδωσαν στόν Χριστό νά πιεῖ πάνω στόν Σταυρό. 12. Ἡ πόλη πού καταγόταν ἡ Ἄγια Φωτεινή. 13. Ὁ Ἄνας Θεός εἶναι ... στά πρόσωπα. 14. Διαφορετικά τό συγγνώμη.

Χρωματῆστε μέ τίς ξυλομπογιές ἢ τοὺς μαρκαδόρους σας τίς δύο πασχαλινές λαμπάδες, μέ τίς ὁποῖες μεταφέρουμε ἀπό τήν ἐκκλησία τό Ἄγιο Φῶς στά σπιτία μας τῆ βραδιά τῆς Ἀνάστασης.